

Talan väckt den 16 mars 2018 – Chrysses Demetriades & Co. och Provident Fund of the Employees of Chrysses Demetriades & Co mot rådet m.fl.

(Mål T-198/18)

(2018/C 182/30)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Chrysses Demetriades & Co. LLC (Limassol, Cypern), Provident Fund of the Employees of Chrysses Demetriades & Co LLC (Limassol) (ombud: P. Tridimas, Barrister)

Svarande: Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen, Europeiska centralbanken, Eurogruppen och Europeiska unionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- förplikta svarandena att till sökandena betala de belopp som framgår av den tabell som bilagts ansökan, jämte ränta från och med den 26 mars 2013 till dess att tribunalen meddelar dom, och
- förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Alternativt, i andra hand, yrkar sökandena att tribunalen ska

- fastställa att Europeiska unionen och/eller svarandeinstitutionerna har ådragit sig utomobligatoriskt ansvar,
- fastställa vilket förfarande som ska tillämpas för att konstatera den ersättningsgilla skada som sökandena faktiskt har orsakats, och
- förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder som huvudsakligen är identiska med eller liknar dem som har åberopats i mål T-197/18, *JV Voscf m.fl. mot rådet m.fl.*

Talan väckt den 23 mars 2018 – VQ mot ECB

(Mål T-203/18)

(2018/C 182/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: VQ (ombud: G. Cahill, Barrister)

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- enligt artikel 263 FEUF, ogilla Europeiska centralbankens beslut SNC-2016-0026 av den 14 mars 2018,

- enligt artikel 277 FEUF, slå fast att artikel 18.6 i förordning nr 1024/2013 ⁽¹⁾ är rättsstridig och således ogiltigförklara nämnda beslut,

- förplikta ECB att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: ECB har åsidosatt artikel 18.6 i förordning nr 1024/2013 och artikel 49.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna genom att ålägga administrativa sanktionsavgifter med stöd av bestämmelser som grundas på unionsrätt och nationella bestämmelser som saknar direkt effekt.
  - Sökanden hävdar att dess återköp av statliga obligationer mellan den 1 januari 2014 och den 31 december 2015 inte ska anses utgöra ett åsidosättande av artiklarna 77a och 78 i förordning nr 575/2013 ⁽²⁾, eftersom kravet på kapitalkonserveringsbuffert inte var ikraft och inte fastställdes förrän den 1 januari 2016.
  - I den mån ECB:s beslut grundar sig på bestämmelserna om kapitalkonserveringsbuffert i direktiv 2013/36 ⁽³⁾, vilka inte var bindande eller ikraft, eller fastställdes förrän den 1 januari 2016, gör sökanden gällande att ECB har ålagt en administrativ sanktionsavgift utan stöd av direkt tillämpliga unionsrättsliga eller nationella bestämmelser.
  - Det angripna beslutet strider därför mot artikel 18.1 i förordning nr 1024/2013, och i synnerhet, mot legalitetsprincipen som den uttrycks i artikel 49.1 i stadgan.
2. Andra grunden: ECB har åsidosatt artikel 132.1 b i förordning nr 468/2014 ⁽⁴⁾ genom att besluta att den administrativa sanktionsavgiften ska offentliggöras på en icke-anonym basis.
3. Tredje grunden: artikel 18.1 i förordning nr 1024/2013 är rättsstridig och innebär ett åsidosättande av artikel 263 sjätte stycket FEUF och artikel 47 i stadgan genom att det däri föreskrivs en skyldighet att offentliggöra en administrativ sanktionsavgift oavsett om sökanden har för avsikt att väcka talan vid tribunalen inom den i artikel 263 sjätte stycket FEUF stadgade fristen, eller ej.
  - Rådet har genom att införa en sådan bestämmelse som artikel 18.6 i förordning nr 1024/2013 berövat en sökande som avser att väcka talan mot ett beslut att inte anonymisera en administrativ sanktionsavgift den tvåmånadersfrist som föreskrivs i artikel 263 sjätte stycket FEUF.
  - Det angripna beslutet avviker från tvåmånadersfristen för att väcka talan om ogiltigförklaring och ger ECB ensidigt makten att bestämma när ett kreditinstitut måste väcka talan.
  - ECB har makten att offentliggöra den administrativa sanktionsavgiften medan kreditinstitutet ifråga måste väcka talan innan ECB:s beslut att offentliggöra sanktionsavgiften antas. Denna situation skapar en orimlig osäkerhet vad avser kreditinstitutet vilken kan begränsa dess möjlighet att väcka talan, och slutligen åsidosätter dess rätt till ett effektivt rättsmedel.

- Artikel 18.6 i förordning nr 1024/2013 strider följaktligen mot artikel 263 sjätte stycket FEUF och artikel 47 i stadgan.
- ECB har berövat sökanden rätten till ett effektivt rättsmedel varför det angripna beslutat ska ogiltigförklaras.

- (¹) Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 2013, s. 63)
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 2013, s. 1)
- (³) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 2013, s. 338)
- (⁴) Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen [SSM]) (ECB/2014/17) (EUT L 141, 2014, s. 1)

Överklagande ingett den 30 mars 2018 – Piaggio & C. mot EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Ciclomotori)

(Mål T-219/18)

(2018/C 182/32)

Överklagandet är avfattat på italienska

Parter

Klagande: Piaggio & C. SpA (Pontedera, Italien) (ombud: advokaten F. Jacobacci)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd (Taizhou City, Kina)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivning nr 1 783 655-0002

Överklagat beslut: Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 19 januari 2018 i ärende R 1496/2015-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- fastställa att Gemenskapsformgivning nr 1 783 655-0002 tillhörande innehavaren är ogiltig av samtliga de skäl som anförs inom ramen för denna talan
- förplikta motparten och innehavaren av den aktuella gemenskapsformgivningen att ersätta de kostnader som är hänförliga till förfarandet vid överklagandenämnden i enlighet med artikel 190 i tribunalens rättegångsregler,
- förplikta EUIPO och den eventuella andra motparten att ersätta rättegångskostnaderna i detta förfarande.